Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 26ης Μαρτίου 2020*

«Προδικαστική παραπομπή – Απόφαση-πλαίσιο 2008/947/ΔΕΥ – Αμοιβαία αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και των αποφάσεων αναστολής – Πεδίο εφαρμογής – Δικαστική απόφαση επιβάλλουσα στερητική της ελευθερίας ποινή με αναστολή – Μέτρο αναστολής – Υποχρέωση του καταδικασθέντος να μην τελέσει νέα αξιόποινη πράξη – Υποχρέωση εκ του νόμου»

Στην υπόθεση C-2/19,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Riigikohus (Ανώτατο Δικαστήριο, Εσθονία) με απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2018, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Ιανουαρίου 2019, στο πλαίσιο της ποινικής δίκης κατά

A. P.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-C. Bonichot, πρόεδρο τμήματος, M. Safjan, L. Bay Larsen (εισηγητή), C. Toader και N. Jääskinen, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Bobek

γραμματέας: C. Strömholm, διοικητική υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 14ης Νοεμβρίου 2019,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

– ο A. P., εκπροσωπούμενος από τους M. Lentsius και G. Sile, vandeadvokaadid,

– η Εσθονική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την N. Grünberg,

– η Λεττονική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις V. Soņeca, L. Juškeviča και I. Kucina,

– η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον M. Z. Fehér καθώς και από τις M. M. Tátrai και V. Kiss,

– η Πολωνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον B. Majczyna και την J. Sawicka,

– η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τις S. Grünheid και K. Toomus,

* Γλώσσα διαδικασίας: η εσθονική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 6ης Φεβρουαρίου 2020,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων (ΕΕ 2008, L 337, σ. 102).

2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας με αντικείμενο την αναγνώριση, στην Εσθονία, αποφάσεως του Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa (πρωτοδικείου Ρίγας, διαμέρισμα Latgale, Λεττονία), με την οποία ο A. P. καταδικάστηκε σε ποινή τριετούς φυλάκισης, της οποίας η εκτέλεση ανεστάλη.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 8 και 24 της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947 έχουν ως εξής:

«(8) Στόχος της αμοιβαίας αναγνώρισης και της εποπτείας των ποινών με αναστολή, των ποινών υπό όρο, των εναλλακτικών κυρώσεων και της απόλυσης υπό όρους [...] είναι να ενισχυθεί η προοπτική επανένταξης του καταδικασθέντος στην κοινωνία, επιτρέποντάς του να διατηρεί οικογενειακούς, γλωσσικούς, πολιτισμικούς και άλλους δεσμούς, αλλά και να βελτιωθεί η εποπτεία της συμμόρφωσης προς τα μέτρα αναστολής και τις εναλλακτικές κυρώσεις, προκειμένου να προλαμβάνεται η υποτροπή, λαμβανομένης υπόψη, με τον τρόπο αυτό, της προστασίας των θυμάτων και του κοινωνικού συνόλου.

[...]

(24) Δεδομένου ότι οι στόχοι της παρούσας απόφασης-πλαισίου, δηλαδή η διευκόλυνση της κοινωνικής επανένταξης του καταδίκου, η βελτίωση της προστασίας των θυμάτων και του κοινωνικού συνόλου, και η διευκόλυνση της εφαρμογής καταλλήλων μέτρων αναστολής και εναλλακτικών κυρώσεων σε περίπτωση παραβατών που δεν διαβιούν στο κράτος μέλος της καταδίκης, δεν μπορούν να επιτευχθούν επαρκώς από τα ίδια τα κράτη μέλη και δύναται, συνεπώς, λόγω της διασυνοριακής φύσεως των συγκεκριμένων καταστάσεων, να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης λόγω της εμβέλειας της δράσης, η Ένωση δύναται να θεσπίσει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας [...]».

4 Το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Στόχος της παρούσας απόφασης-πλαισίου είναι να διευκολυνθεί η κοινωνική επανένταξη των καταδικασθέντων, να βελτιωθεί η προστασία των θυμάτων και του κοινωνικού συνόλου και να διευκολυνθεί η εφαρμογή των κατάλληλων μέτρων αναστολής και εναλλακτικών κυρώσεων σε περίπτωση παραβατών οι οποίοι δεν ζουν στο κράτος της καταδίκης. Με σκοπό την επίτευξη αυτών των στόχων, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο καθορίζει κανόνες σύμφωνα με τους οποίους [κράτος μέλος εκτός του κράτους μέλους στο οποίο έχει εκδοθεί η καταδικαστική απόφαση] αναγνωρίζει τις δικαστικές αποφάσεις και, κατά περίπτωση, τις αποφάσεις αναστολής της εκτέλεσης ποινής ή

απόλυσης υπό όρους, που εκδίδονται σε ένα άλλο κράτος μέλος και εποπτεύει τα μέτρα αναστολής που επιβάλλονται βάσει μιας τέτοιας αποφάσεως ή τις εναλλακτικές κυρώσεις που περιέχονται σε αυτή, και λαμβάνει κάθε άλλη απόφαση συνδεομένη με την εν λόγω δικαστική απόφαση, εκτός εάν η παρούσα απόφαση-πλαίσιο ορίζει άλλως.

2. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο ισχύει μόνο όσον αφορά:

α) την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και, κατά περίπτωση, των αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους·

β) τη μεταβίβαση αρμοδιότητας για την εποπτεία μέτρων αναστολής και εναλλακτικών κυρώσεων·

γ) όλες τις άλλες αποφάσεις που σχετίζονται με τα αναφερόμενα στα στοιχεία α) και β),

όπως περιγράφονται και προβλέπονται στην παρούσα απόφαση-πλαίσιο.»

5 Το άρθρο 2, σημεία 1 έως 4 και 7, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου έχει ως εξής:

«Για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης-πλαισίου, νοούνται ως:

1) “δικαστική απόφαση”: τελεσίδικη απόφαση ή διαταγή δικαστηρίου του κράτους έκδοσης, η οποία κρίνει ότι ένα φυσικό πρόσωπο έχει τελέσει ποινικό αδίκημα και επιβάλλει:
   α) ποινή στερητική της ελευθερίας ή μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας, εφόσον έχει χορηγηθεί απόλυση υπό όρους βάσει της εν λόγω δικαστικής απόφασης ή με μεταγενέστερη απόφαση αναστολής της εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους·
   β) ποινή με αναστολή·
   γ) καταδίκη υπό όρους·
   δ) εναλλακτική κύρωση·

2) “ποινή με αναστολή”: ποινή ή μέτρο ασφαλείας στέρησης της ελευθερίας, η εκτέλεση των οποίων αναστέλλεται υπό όρους, εν όλω ή εν μέρει, κατά την έκδοση της απόφασης, διά της επιβολής ενός ή περισσότερων μέτρων αναστολής, τα οποία μπορούν να περιλαμβάνονται στην ίδια την απόφαση ή να ορίζονται σε χωριστή απόφαση αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή υπό όρους απόλυσης που λαμβάνεται από αρμόδια αρχή·

3) “καταδίκη υπό όρους”: μια απόφαση, στην οποία η επιβολή ποινής αναβλήθηκε υπό όρους διά της επιβολής ενός ή περισσότερων μέτρων αναστολής ή στην οποία επιβάλλονται ένα ή περισσότερα μέτρα αναστολής αντί ποινής ή μέτρου ασφαλείας στέρησης της ελευθερίας. Αυτά τα μέτρα αναστολής μπορούν να περιλαμβάνονται στην απόφαση ή να ορίζονται σε χωριστή απόφαση περί απόλυσης υπό όρους που λαμβάνεται από αρμόδια αρχή·

4) “εναλλακτική κύρωση”: κύρωση, εκτός από ποινή στέρησης της ελευθερίας, μέτρο ασφαλείας στερητικό της ελευθερίας ή χρηματική ποινή, η οποία επιβάλλει υποχρέωση ή όρο·

[…]

7) “μέτρα αναστολής”: υποχρεώσεις και μέτρα που επιβάλλονται από αρμόδια αρχή σε φυσικό πρόσωπο, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους έκδοσης, σε συνδυασμό με αναστολή ποινής ή με καταδίκη ή απόλυση υπό όρους».

6 Το άρθρο 4 της ίδιας αποφάσεως-πλαισίου ορίζει τα ακόλουθα:

«1. Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο εφαρμόζεται στα ακόλουθα μέτρα αναστολής ή εναλλακτικές κυρώσεις:

α) υποχρέωση του καταδικασθέντος να ενημερώνει συγκεκριμένη αρχή σχετικά με τυχόν αλλαγή κατοικίας ή τόπου εργασίας·

β) απαγόρευση εισόδου σε ορισμένους χώρους, μέρη ή καθορισμένες περιοχές στο κράτος έκδοσης ή στο κράτος εκτέλεσης·

[…]

δ) μέτρα που αφορούν τη διαγωγή, την κατοικία, την εκπαίδευση και κατάρτιση, την ψυχαγωγία ή περιλαμβάνουν περιορισμούς ή λεπτομέρειες όσον αφορά την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας·

[…]

στ) υποχρέωση του καταδικασθέντος να αποφεύγει την επαφή με συγκεκριμένα πρόσωπα·

ζ) υποχρέωση του καταδικασθέντος να αποφεύγει την επαφή με συγκεκριμένα αντικείμενα, τα οποία έχει χρησιμοποιήσει ή είναι πιθανόν να χρησιμοποιήσει με σκοπό την τέλεση αδικήματος·

[…]

2. Κάθε κράτος μέλος κοινοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, κατά την υλοποίηση της παρούσας απόφασης-πλαισίου στο εθνικό δίκαιο, τα μέτρα αναστολής και τις εναλλακτικές κυρώσεις, πέραν όσων αναφέρονται στην παράγραφο 1, που προτίθεται να εποπτεύει. Η Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου θέτει τις ληφθείσες πληροφορίες στη διάθεση όλων των κρατών μελών και της Επιτροπής.»

7 Το άρθρο 6, παράγραφοι 1 και 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947 έχει ως εξής:

«1. Όταν σύμφωνα με το άρθρο 5 […] η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης διαβιβάζει δικαστική απόφαση και, κατά περίπτωση, την απόφαση αναστολής της εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους σε άλλο κράτος μέλος, μεριμνά ώστε να συνοδεύονται από βεβαίωση, το τυποποιημένο έντυπο της οποίας περιλαμβάνεται στο παράρτημα Ι.

2. Η δικαστική απόφαση, και, κατά περίπτωση, η απόφαση αναστολής της εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους, μαζί με τ[η βεβαιωση] που αναφέρεται στην παράγραφο 1, διαβιβάζονται από την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης απευθείας στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, με οποιοδήποτε μέσο μπορεί να τεκμηριωθεί εγγράφως και υπό συνθήκες που επιτρέπουν στο κράτος εκτέλεσης να διαπιστώνει τη γνησιότητά τους. Το πρωτότυπο της δικαστικής απόφασης και, όπου ισχύει, της απόφασης αναστολής της εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους ή επικυρωμένα αντίγραφά τους καθώς και το πρωτότυπο τ[ης βεβαίωσης], αποστέλλονται στην αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, εφόσον το ζητήσει. Όλες οι επίσημες επικοινωνίες πραγματοποιούνται επίσης απευθείας μεταξύ των εν λόγω αρμόδιων αρχών.»

8 Το άρθρο 8, παράγραφος 2, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου έχει ως ακολούθως:

«Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης μπορεί να αναβάλει τη λήψη απόφασης για την αναγνώριση της δικαστικής απόφασης και, κατά περίπτωση, της απόφασης αναστολής της εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους, όταν [η βεβαίωση] του άρθρου 6 παράγραφος 1 είναι ελλιπ[ή]ς ή προδήλως δεν

αντιστοιχεί στη δικαστική απόφαση ή, εφόσον συντρέχει περίπτωση, την απόφαση αναστολής της εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους, έως την παρέλευση εύλογης προθεσμίας για τη συμπλήρωση ή διόρθωση τ[ης βεβαίωσης].»

9 Το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο α′, και παράγραφος 3, της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου ορίζει τα εξής:

«1. Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δύναται να αρνηθεί να αναγνωρίσει τη δικαστική απόφαση ή, κατά περίπτωση, την απόφαση αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους και να αναλάβει την ευθύνη για την εποπτεία των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων, εάν:

α) [η βεβαίωση] του άρθρου 6 παράγραφος 1 είναι ελλιπ[ή]ς ή προδήλως δεν αντιστοιχεί στη δικαστική απόφαση ή στην απόφαση αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους και δεν συμπληρώθηκε ούτε διορθώθηκε εντός εύλογης προθεσμίας που ορίζεται από την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης·

[…]

3. Στις περιπτώσεις της παραγράφου 1 στοιχεία α), β), γ), η), θ), ι) και ια), η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης, πριν αποφασίσει να αρνηθεί να αναγνωρίσει τη δικαστική απόφαση ή, κατά περίπτωση, την απόφαση αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους, και να αναλάβει την ευθύνη για την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων, επικοινωνεί με την αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης, με κάθε πρόσφορο μέσο, και της ζητεί να παράσχει αμελλητί, εφόσον απαιτείται, όλες τις τυχόν αναγκαίες πρόσθετες πληροφορίες.»

10 Το άρθρο 14, παράγραφος 1, της ίδιας αποφάσεως-πλαισίου προβλέπει τα εξής:

«Η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης έχει δικαιοδοσία να λαμβάνει όλες τις μεταγενέστερες αποφάσεις που αφορούν ποινή με αναστολή, απόλυση υπό όρους, καταδίκη υπό όρους και εναλλακτική κύρωση, ιδίως σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς μέτρο αναστολής ή εναλλακτική κύρωση ή εφόσον ο καταδικασθείς τελέσει νέα αξιόποινη πράξη.

Οι μεταγενέστερες αυτές αποφάσεις περιλαμβάνουν κυρίως:

α) την τροποποίηση των υποχρεώσεων ή μέτρων που προβλέπονται στο μέτρο αναστολής ή στην εναλλακτική κύρωση, ή μεταβολή της διάρκειας της περιόδου αναστολής·

β) την ανάκληση της αναστολής της εκτέλεσης της δικαστικής απόφασης ή της απόφασης για υφ' όρον απόλυση και

γ) την επιβολή στερητικής της ελευθερίας ποινής ή στερητικού της ελευθερίας μέτρου ασφαλείας, σε περίπτωση εναλλακτικής κύρωσης ή καταδίκης υπό όρους.»

11 Το άρθρο 20, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947 ορίζει τα εξής:

«Αν διεξαχθεί στο κράτος έκδοσης νέα ποινική διαδικασία κατά του ενδιαφερομένου, η αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης δύναται να καλέσει την αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης να αναπέμψει στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης τη δικαιοδοσία όσον αφορά την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων καθώς και όσον αφορά κάθε περαιτέρω απόφαση σχετικά με τη δικαστική απόφαση. Σε αυτή την περίπτωση, η αρμόδια αρχή του κράτους εκτέλεσης δύναται να αναπέμψει τη δικαιοδοσία αυτή στην αρμόδια αρχή του κράτους έκδοσης.»

Το εσθονικό δίκαιο

12 Το άρθρο 73 παράγραφος 1, του Karistusseadustik (ποινικού κώδικα) έχει ως εξής:

«Αν το δικαστήριο κρίνει, λαμβάνοντας υπόψη τις περιστάσεις που σχετίζονται με την αξιόποινη πράξη και την προσωπικότητα του δράστη, ότι δεν είναι σκόπιμη η έκτιση της συγκεκριμένης επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής ή η καταβολή της χρηματικής ποινής από τον δράστη, μπορεί να διατάξει την υπό όρους αναστολή εκτελέσεως της επιβληθείσας ποινής εν όλω ή εν μέρει. Μπορεί να διαταχθεί η αναστολή εκτελέσεως της ποινής στο σύνολό της, εφόσον δεν ορίζεται άλλως στο ειδικό μέρος του παρόντος κώδικα. Σε περίπτωση που διαταχθεί αναστολή εκτελέσεως της ποινής, δεν χωρεί εν όλω ή εν μέρει εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής εφόσον ο δράστης κατά το διάστημα της διαταχθείσας από το δικαστήριο αναστολής δεν τελέσει νέα αξιόποινη πράξη με πρόθεση […]».

Η διαφορά της κύριας δίκης και το προδικαστικό ερώτημα

13 Με απόφαση της 24ης Ιανουαρίου 2017 το Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa (πρωτοδικείο Ρίγας, διαμέρισμα Latgale) επέβαλε στον A. P. ποινή φυλακίσεως τριών ετών, της οποίας η εκτέλεση ανεστάλη.

14 Στις 22 Μαΐου 2017 το Justiitsministeerium (Υπουργείο Δικαιοσύνης, Εσθονία) διαβίβασε στο Harju Maakohus (πρωτοβάθμιο δικαστήριο του Harju, Εσθονία) αίτημα αναγνωρίσεως και εκτελέσεως της αποφάσεως αυτής στην Εσθονία, προερχόμενο από τις αρμόδιες αρχές της Λεττονίας.

15 Με διάταξη της 16ης Φεβρουαρίου 2018 το Harju Maakohus (πρωτοβάθμιο δικαστήριο του Harju) δέχθηκε το αίτημα αυτό.

16 Κατόπιν εφέσεως που άσκησε ο A. P., το Tallinna Ringkonnakohus (εφετείο του Τάλιν, Εσθονία) επιβεβαίωσε τη διάταξη αυτή, με διάταξη της 21ης Μαρτίου 2018.

17 Ο A. P. άσκησε αναίρεση κατά της τελευταίας αυτής διατάξεως ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου.

18 Το εν λόγω δικαστήριο εκτιμά ότι, λαμβανομένης υπόψη της αποφάσεως της 24ης Ιανουαρίου 2017 του Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa (πρωτοδικείου Ρίγας, διαμέρισμα Latgale), η αναστολή εκτελέσεως της ποινής που επιβλήθηκε στον A. P. εξαρτάται μόνον από την προκύπτουσα από το άρθρο 73, παράγραφος 1, του εσθονικού ποινικού κώδικα υποχρέωσή του να μη διαπράξει νέα αξιόποινη πράξη με πρόθεση.

19 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά, επιπλέον, ότι μια τέτοια υποχρέωση δεν αντιστοιχεί σε κανένα από τα μέτρα αναστολής ή τις εναλλακτικές κυρώσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947.

20 Δεδομένου ότι το εσθονικό δίκαιο δεν επιτρέπει την αναγνώριση δικαστικής αποφάσεως βάσει της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου παρά μόνον εφόσον η δικαστική απόφαση επιβάλλει τουλάχιστον ένα από τα ως άνω μέτρα αναστολής ή μία από τις εναλλακτικές κυρώσεις, το αιτούν δικαστήριο διερωτάται αν η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο έχει την έννοια ότι προβλέπει την αναγνώριση αποφάσεως όπως η εκδοθείσα στις 24 Ιανουαρίου 2017 από το Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesa (πρωτοδικείο Ρίγας, διαμέρισμα Latgale).

21 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Riigikohus (Ανώτατο Δικαστήριο, Εσθονία) αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

«Συνάδει με την απόφαση-πλαίσιο [2008/947] η αναγνώριση δικαστικής αποφάσεως κράτους μέλους και η εποπτεία της εκτελέσεώς της ακόμη και στην περίπτωση που η εν λόγω απόφαση διατάσσει την αναστολή της επιβληθείσας στον καταδικασθέντα στερητικής της ελευθερίας ποινής χωρίς πρόσθετους όρους, με αποτέλεσμα η μόνη υποχρέωση αυτού να συνίσταται στη μη τέλεση με πρόθεση νέας αξιόποινης πράξεως κατά το διάστημα της αναστολής (προκειμένου για αναστολή της ποινής κατά την έννοια του άρθρου 73 του εσθονικού ποινικού κώδικα);»

Επί του προδικαστικού ερωτήματος

Επί του παραδεκτού

22 Η Λεττονική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το υποβαλλόμενο ερώτημα είναι απαράδεκτο, καθόσον η απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία του λεττονικού δικαίου, από το οποίο προκύπτει ότι δεν υφίσταται πραγματική εκκρεμής ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου διαφορά.

23 Συναφώς, υποστηρίζει, πρώτον, ότι εσφαλμένα το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι ο A. P. υποχρεούται μόνο να μη διαπράξει νέα αξιόποινη πράξη με πρόθεση κατά τη διάρκεια της αναστολής, καθόσον το λεττονικό δίκαιο παρέχει τη δυνατότητα ανακλήσεως της αναστολής και σε περίπτωση αξιόποινης πράξης χωρίς πρόθεση και καθόσον το δίκαιο αυτό προβλέπει αυτομάτως ορισμένα μέτρα ελέγχου για τους καταδικαζόμενους σε στερητική της ελευθερίας ποινή με αναστολή.

24 Δεύτερον, η κυβέρνηση αυτή υποστηρίζει ότι τα εσθονικά δικαστήρια έπρεπε να ζητήσουν από τα δικαστήρια του κράτους εκδόσεως, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 8, παράγραφος 2, και του άρθρου 11, παράγραφος 1, στοιχείο α', και παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947, να τους διαβιβάσουν κάθε αναγκαία πληροφορία για τη συμπλήρωση της βεβαίωσης η οποία, σύμφωνα με το άρθρο 6, παράγραφος 1, της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου, συνοδεύει την απόφαση που διαβιβάζει η αρμόδια λεττονική αρχή. Αν το αιτούν δικαστήριο είχε τηρήσει την εν λόγω υποχρέωση, θα είχε διαπιστώσει την ανυπαρξία διαφοράς κατά τη διαδικασία της κύριας δίκης.

25 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, στο πλαίσιο της καθιερούμενης με το άρθρο 267 ΣΛΕΕ συνεργασίας μεταξύ του Δικαστηρίου και των εθνικών δικαστηρίων, εναπόκειται αποκλειστικά στο εθνικό δικαστήριο το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της εκδοθησομένης δικαστικής αποφάσεως να αξιολογήσει, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαιτερότητες της υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δικής του αποφάσεως όσο και το λυσιτελές των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο. Ως εκ τούτου, εφόσον τα υποβληθέντα ερωτήματα αφορούν την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης, το Δικαστήριο υποχρεούται, καταρχήν, να αποφανθεί (απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2018, Minister for Justice and Equality και Commissioner of An Garda Síochána, C-378/17, EU:C:2018:979, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

26 Επομένως, υπέρ των ερωτημάτων που αφορούν το δίκαιο της Ένωσης συντρέχει τεκμήριο λυσιτέλειας. Το Δικαστήριο μπορεί να αρνηθεί να αποφανθεί επί προδικαστικού ερωτήματος που έχει υποβάλει εθνικό δικαστήριο μόνον όταν είναι πρόδηλο ότι η ζητούμενη ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ουδεμία σχέση έχει με το υποστατό ή με το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, όταν το πρόβλημα είναι υποθετικής φύσεως ή, ακόμη, όταν το Δικαστήριο δεν διαθέτει τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που είναι αναγκαία προκειμένου να δώσει χρήσιμη απάντηση στα ερωτήματα που του έχουν υποβληθεί (απόφαση της 4ης Δεκεμβρίου 2018, Minister for Justice and Equality και Commissioner of An Garda Síochána, C-378/17, EU:C:2018:979, σκέψη 27 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

27 Επιπλέον, το Δικαστήριο οφείλει να λαμβάνει υπόψη, στο πλαίσιο της κατανομής αρμοδιοτήτων μεταξύ των δικαστηρίων της Ένωσης και των εθνικών δικαστηρίων, το πραγματικό και νομοθετικό πλαίσιο στο οποίο εντάσσονται τα προδικαστικά ερωτήματα όπως τα εξειδικεύει η απόφαση περί παραπομπής. Επομένως, όποιες και αν είναι οι επικρίσεις που διατυπώνει η Λεττονική Κυβέρνηση όσον αφορά την περιλαμβανόμενη στην απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου εκτίμηση των αποτελεσμάτων της δικαστικής αποφάσεως με την οποία επιβλήθηκε στον A. P. ποινή φυλακίσεως με αναστολή, η εξέταση της παρούσας αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως πρέπει να πραγματοποιηθεί βάσει της ως άνω εκτιμήσεως [πρβλ. απόφαση της 12ης Δεκεμβρίου 2019, Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Οικογενειακή επανένωση – Αδελφή πρόσφυγα), C-519/18, EU:C:2019:1070, σκέψη 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].

28 Στο πλαίσιο αυτό, το επιχείρημα της Λεττονικής Κυβερνήσεως περί υπάρξεως υποχρεώσεως των εσθονικών δικαστηρίων να συλλέγουν πληροφορίες από τα λεττονικά δικαστήρια δεν μπορεί να γίνει δεκτό. Πράγματι, εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να προσδιορίσει αν διαθέτει όλες τις πληροφορίες των οποίων η διαβίβαση απαιτείται από την απόφαση-πλαίσιο 2008/947 και, ειδικότερα, αν πρέπει να συμπληρωθεί η βεβαίωση περί της οποίας γίνεται λόγος στο άρθρο 6 αυτής. Επομένως, δεδομένου ότι το αιτούν δικαστήριο έκρινε ότι διαθέτει επαρκή στοιχεία για να προσδιορίσει, δυνάμει των κρίσιμων κανόνων του εθνικού δικαίου, τα αποτελέσματα της δικαστικής αποφάσεως με την οποία επιβλήθηκε στον A. P. ποινή φυλακίσεως με αναστολή, δεν εναπόκειται στο Δικαστήριο να θέσει υπό αμφισβήτηση την εν λόγω εκτίμηση.

29 Από τις ανωτέρω σκέψεις απορρέει ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η Λεττονική Κυβέρνηση δεν αρκούν για να διαπιστωθεί ότι το υποβαλλόμενο προδικαστικό ερώτημα δεν έχει καμία σχέση με το υποστατό ή το αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης, οπότε τα επιχειρήματα αυτά δεν είναι ικανά να ανατρέψουν το τεκμήριο λυσιτέλειας που υφίσταται όσον αφορά το ερώτημα αυτό.

Επί της ουσίας

30 Με το προδικαστικό ερώτημα το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί, κατ' ουσίαν, αν το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947 έχει την έννοια ότι η αναγνώριση δικαστικής αποφάσεως επιβάλλουσας στερητική της ελευθερίας ποινή, της οποίας η εκτέλεση ανεστάλη με μόνη προϋπόθεση να τηρήσει ο ενδιαφερόμενος τη νομική υποχρέωση να μη διαπράξει νέα αξιόποινη πράξη για το διάστημα της αναστολής, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου.

31 Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947 ορίζει ότι η απόφαση αυτή ισχύει μόνον όσον αφορά την αναγνώριση των δικαστικών αποφάσεων και, κατά περίπτωση, των αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους, τη μεταβίβαση αρμοδιότητας για την εποπτεία μέτρων αναστολής και εναλλακτικών κυρώσεων καθώς και όλες τις άλλες αποφάσεις που σχετίζονται με την εν λόγω αναγνώριση ή εποπτεία.

32 Από το άρθρο 2, σημείο 1, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου προκύπτει ότι ο όρος «δικαστική απόφαση» προσδιορίζει, για τους σκοπούς εφαρμογής της αποφάσεως-πλαισίου, την τελεσίδικη απόφαση ή διαταγή του δικαστηρίου του κράτους μέλους έκδοσης η οποία κρίνει ότι ένα φυσικό πρόσωπο έχει τελέσει ποινικό αδίκημα και επιβάλλει κάποιο από τα μέτρα που απαριθμούνται στο άρθρο 2, σημείο 1, στοιχείο α′ έως δ′, της ίδιας αποφάσεως-πλαισίου.

33 Εφόσον το υποβαλλόμενο ερώτημα αφορά την αναγνώριση δικαστικής αποφάσεως επιβάλλουσας στερητική της ελευθερίας ποινή, της οποίας η εκτέλεση ανεστάλη, πρέπει να προσδιοριστεί αν μια τέτοια απόφαση πρέπει να λογίζεται ως δικαστική απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947 βάσει του άρθρου 2, σημείο 1, στοιχείο β′, της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο αφορά τις δικαστικές αποφάσεις που επιβάλλουν ποινή με αναστολή.

34 Η «ποινή με αναστολή» ορίζεται, στο άρθρο 2, σημείο 2, της ίδιας αποφάσεως-πλαισίου, ως η ποινή ή το μέτρο ασφαλείας στέρησης της ελευθερίας των οποίων η εκτέλεση αναστέλλεται υπό όρους, εν όλω ή εν μέρει, κατά την έκδοση της απόφασης, διά της επιβολής ενός ή περισσότερων μέτρων αναστολής.

35 Κατά συνέπεια, πρέπει να προσδιοριστεί αν η υποχρέωση του ενδιαφερομένου να μη διαπράξει νέα αξιόποινη πράξη κατά το διάστημα της αναστολής συνιστά μέτρο αναστολής κατά την έννοια της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947.

36 Συναφώς, από το άρθρο 2, σημείο 7, της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου προκύπτει ότι αποτελούν μέτρα αναστολής, για τους σκοπούς εφαρμογής της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, οι υποχρεώσεις και τα μέτρα που επιβάλλονται από αρμόδια αρχή σε φυσικό πρόσωπο σύμφωνα με τις διατάξεις του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους έκδοσης, σε συνδυασμό με αναστολή ποινής ή με καταδίκη ή απόλυση υπό όρους.

37 Δεδομένου ότι η διάταξη αυτή δεν επιφυλάσσει τον χαρακτηρισμό «μέτρα αναστολής», κατά την έννοια της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, για συγκεκριμένα είδη υποχρεώσεων, η υποχρέωση του ενδιαφερομένου να μην τελέσει νέα αξιόποινη πράξη κατά το διάστημα της αναστολής μπορεί επομένως να θεωρηθεί ως τέτοιο μέτρο αναστολής όταν συνιστά προϋπόθεση από την οποία εξαρτάται η αναστολή εκτελέσεως μιας στερητικής της ελευθερίας ποινής.

38 Εντούτοις, το άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947 ορίζει ειδικότερα ότι εφαρμόζεται στα μέτρα αναστολής ή στις εναλλακτικές κυρώσεις που απαριθμεί και, επομένως, περιορίζει, καταρχήν, το πεδίο εφαρμογής του στα μέτρα αυτά αναστολής και στις ως άνω εναλλακτικές κυρώσεις.

39 Ασφαλώς, ο εν λόγω περιορισμός μπορεί να μην ισχύει σε ορισμένες καταστάσεις, καθόσον, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, της ίδιας αποφάσεως-πλαισίου, κάθε κράτος μέλος έχει τη δυνατότητα να κοινοποιεί τα λοιπά μέτρα αναστολής ή τις άλλες εναλλακτικές κυρώσεις που προτίθεται να εποπτεύει.

40 Εντούτοις, από την απόφαση του αιτούντος δικαστηρίου προκύπτει ότι η Δημοκρατία της Εσθονίας δεν έκανε χρήση της εν λόγω δυνατότητας και ότι το εσθονικό δίκαιο προβλέπει μόνον την εποπτεία των μέτρων αναστολής ή των εναλλακτικών κυρώσεων περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947.

41 Στο πλαίσιο αυτό, επισημαίνεται ότι η υποχρέωση του ενδιαφερομένου να μην τελέσει νέα αξιόποινη πράξη κατά το διάστημα της αναστολής δεν αναφέρεται ρητώς μεταξύ των κατηγοριών υποχρεώσεων και μέτρων που απαριθμούνται στην εν λόγω διάταξη.

42 Ωστόσο, το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου αναφέρεται στην ευρύτερη κατηγορία των «μέτρων που αφορούν τη διαγωγή».

43 Δεδομένου ότι η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο δεν ορίζει την τελευταία αυτή έκφραση, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου η σημασία και το περιεχόμενο της εκφράσεως αυτής πρέπει να προσδιοριστεί σύμφωνα με το σύνηθες νόημά της στην καθημερινή γλώσσα, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη το πλαίσιο εντός του οποίου αυτή χρησιμοποιείται και τους σκοπούς που επιδιώκει η ρύθμιση στην οποία αυτή εντάσσεται (πρβλ. απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2012, Ketelä, C-592/11, EU:C:2012:673, σκέψη 51 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

44 Συναφώς, επισημαίνεται, πρώτον, ότι η υποχρέωση που επιβάλλεται σε καταδικασθέντα να μην τελέσει νέα αξιόποινη πράξη κατά το διάστημα της αναστολής, καθόσον αποτελεί εντολή με σκοπό να ορίσει τη συμπεριφορά του εν λόγω ατόμου, πρέπει να θεωρηθεί ως «μέτρο που αφορά τη διαγωγή», κατά το σύνηθες νόημα που έχει η έκφραση αυτή στην καθημερινή γλώσσα.

45 Δεύτερον, το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947 αποτελεί επίσης ένδειξη ότι η διάταξη αυτή πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι καλύπτει, μεταξύ άλλων, μια τέτοια υποχρέωση.

46 Κατά πρώτο λόγο, καίτοι το αιτούν δικαστήριο διερωτάται επί της δυνατότητας εφαρμογής της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου στην προαναφερθείσα υποχρέωση, παρά το γεγονός ότι, κατ' αυτό, η εν λόγω υποχρέωση δεν συνεπάγεται την λήψη μέτρων ενεργούς εποπτείας από το κράτος μέλος εκτελέσεως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι μερικά από τα μέτρα αναστολής που μνημονεύει το άρθρο 4 της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου δεν απαιτούν κατ' ανάγκην τέτοια μέτρα εποπτείας. Τούτο συμβαίνει ιδίως σε περίπτωση υποχρεώσεως του καταδικασθέντος να μην εισέρχεται σε ορισμένους χώρους, σε ορισμένα μέρη ή σε καθορισμένες περιοχές, να αποφεύγει κάθε επαφή με συγκεκριμένα πρόσωπα ή ακόμη να αποφεύγει κάθε επαφή με συγκεκριμένα αντικείμενα, περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχεία β′, στ′ και ζ′, της ίδιας αποφάσεως-πλαισίου.

47 Κατά δεύτερο λόγο, το άρθρο 14, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947 προβλέπει ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης μπορεί να λαμβάνει, μεταξύ άλλων, όλες τις μεταγενέστερες αποφάσεις που αφορούν ποινή με αναστολή, ιδίως σε περίπτωση που ο καταδικασθείς τελέσει νέα αξιόποινη πράξη.

48 Όπως προκύπτει από το άρθρο 14, παράγραφος 1, στοιχεία α′ και β′, της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου, οι αποφάσεις που λαμβάνονται στο πλαίσιο αυτό μπορούν να περιλαμβάνουν τροποποίηση ενός μέτρου αναστολής, μεταβολή της διάρκειας της περιόδου αναστολής ή ανάκληση της αναστολής.

49 Επομένως, ένα από τα αποτελέσματα της αναγνωρίσεως δικαστικής αποφάσεως επιβάλλουσας ποινή με αναστολή είναι να παράσχει στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως την εξουσία να λάβει τα σχετικά με την αρχικώς χορηγηθείσα αναστολή μέτρα τα οποία καθίστανται αναγκαία εάν ο καταδικασθείς τελέσει νέα αξιόποινη πράξη.

50 Υπό τις συνθήκες αυτές, τυχόν ερμηνεία του καταλόγου του άρθρου 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947 υπό την έννοια ότι δεν περιλαμβάνει και την υποχρέωση του ενδιαφερομένου να μην τελέσει νέα αξιόποινη πράξη θα κατέληγε σε παράδοξο αποτέλεσμα.

51 Πράγματι, μια τέτοια ερμηνεία θα συνεπαγόταν κατ' ανάγκην ότι η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους κατοικίας δεν έχει εξουσία λήψεως μεταγενέστερων μέτρων σε περίπτωση τελέσεως από τον καταδικασθέντα νέας αξιόποινης πράξεως αν η επιβάλλουσα ποινή με αναστολή απόφαση συνδέει τη διατήρηση της αναστολής αυτής αποκλειστικά με την τήρηση της εν λόγω υποχρεώσεως. Η εν λόγω αρχή έχει όμως την εξουσία αυτή αν η αναστολή εξαρτάται από κάποια άλλη υποχρέωση προβλεπόμενη στο άρθρο 4, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947, μη άμεσα συνδεόμενη με την ενδεχόμενη τέλεση νέας αξιόποινης πράξεως. Η τελευταία αυτή λύση εφαρμόζεται, ειδικότερα, αν η ως άνω άλλη υποχρέωση είναι πολύ περιορισμένης εκτάσεως, όπως η υποχρέωση ενημερώσεως συγκεκριμένης αρχής για κάθε αλλαγή κατοικίας ή εργασίας, την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α′, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου, ή αν η εν λόγω άλλη υποχρέωση δεν έχει καμία σχέση με το κράτος μέλος εκτελέσεως, όπως η απαγόρευση εισόδου σε καθορισμένες περιοχές του κράτους μέλους εκδόσεως, την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο β′, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου.

52 Κατά τρίτο λόγο, η παραδοχή της δυνατότητας αναγνωρίσεως, δυνάμει της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947, δικαστικής αποφάσεως με την οποία επιβλήθηκε ποινή με αναστολή όταν η εκτέλεση της ποινής αυτής αναστέλλεται υπό τη μόνη προϋπόθεση να μην τελέσει ο καταδικασθείς νέα αξιόποινη πράξη είναι ικανή να συμβάλει στην επίτευξη των σκοπών τους οποίους επιδιώκει η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο. Πράγματι, από το άρθρο 1, παράγραφος 1, καθώς και από τις αιτιολογικές σκέψεις 8 και 24 αυτής απορρέει ότι η απόφαση-πλαίσιο επιδιώκει τρεις συμπληρωματικούς σκοπούς, ήτοι να διευκολύνει την κοινωνική επανένταξη των καταδικασθέντων, να βελτιώσει την προστασία

των θυμάτων και του κοινωνικού συνόλου γενικά προλαμβάνοντας την υποτροπή, καθώς και να διευκολύνει την εφαρμογή μέτρων αναστολής και εναλλακτικών κυρώσεων σε περίπτωση παραβατών οι οποίοι δεν διαβιούν στο κράτος της καταδίκης.

53 Ειδικότερα, οι αρχές του κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ο καταδικασθείς είναι κατά κανόνα περισσότερο ικανές να επιβλέπουν την τήρηση της υποχρεώσεως αυτής και να συνάγουν τις συνέπειες ενδεχόμενης παραβάσεώς της, καθόσον είναι καταρχήν σε καλύτερη θέση να εκτιμήσουν τη φύση της εν λόγω παραβάσεως, την κατάσταση του δράστη καθώς και τις προοπτικές κοινωνικής επανεντάξεώς του.

54 Επιπλέον, διαπιστώνεται ότι η σχέση που δημιουργείται μεταξύ της αναστολής εκτελέσεως της ποινής και της υποχρεώσεως του καταδικασθέντος να μην τελέσει νέα αξιόποινη πράξη αποσκοπεί στο να αποθαρρύνει την υποτροπή. Ως εκ τούτου, η παροχή στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους κατοικίας της δυνατότητας να συναγάγει τις συνέπειες ενδεχόμενης παραβάσεως της υποχρεώσεως αυτής μπορεί να συμβάλει στην επίτευξη του σκοπού της προστασίας των θυμάτων και του κοινωνικού συνόλου γενικά.

55 Από τις ανωτέρω σκέψεις προκύπτει ότι η υποχρέωση του καταδικασθέντος να μην τελέσει νέα αξιόποινη πράξη κατά το διάστημα της αναστολής μπορεί καταρχήν να συνιστά μέτρο αναστολής, κατά την έννοια του άρθρου 2, σημείο 7, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947, όταν αποτελεί προϋπόθεση από την οποία εξαρτάται η αναστολή εκτελέσεως στερητικής της ελευθερίας ποινής.

56 Πρέπει ωστόσο να υπογραμμιστεί ότι το άρθρο 2, σημείο 2, της ως άνω αποφάσεως-πλαισίου διευκρινίζει ότι τα μέτρα αναστολής που συνδέονται με ποινή επιβαλλόμενη με αναστολή μπορούν να περιλαμβάνονται στην ίδια την απόφαση ή να ορίζονται σε χωριστή απόφαση αναστολής εκτελέσεως, εκδιδόμενη από την αρμόδια αρχή.

57 Επιπλέον, από το άρθρο 2, σημείο 7, της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου προκύπτει ότι τα μέτρα αναστολής στα οποία αυτή αναφέρεται «επιβάλλονται από αρμόδια αρχή».

58 Επομένως, εναπόκειται στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως να καθορίσει τις προϋποθέσεις από τις οποίες εξαρτάται η αναστολή εκτελέσεως της επιβληθείσας στερητικής της ελευθερίας ποινής ή του επιβληθέντος στερητικού της ελευθερίας μέτρου, κατά τρόπο που να παρέχει στις αρχές του κράτους μέλους εκτελέσεως τη δυνατότητα να προσδιορίσουν, βάσει της αρχικής δικαστικής αποφάσεως ή της αποφάσεως περί αναστολής, τα μέτρα αναστολής που επιβάλλονται στον καταδικασθέντα. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εξακριβώσει αν τούτο συμβαίνει στην υπόθεση της κύριας δίκης, λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που περιλαμβάνονται στη διαβιβασθείσα δικαστική απόφαση.

59 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, στο υποβληθέν προδικαστικό ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ', αυτής, έχει την έννοια ότι η αναγνώριση δικαστικής αποφάσεως με την οποία επιβλήθηκε στερητική της ελευθερίας ποινή, της οποίας η εκτέλεση αναστέλλεται υπό τη μόνη προϋπόθεση ότι ο καταδικασθείς θα τηρήσει την εκ του νόμου υποχρέωση να μην τελέσει νέα αξιόποινη πράξη κατά το διάστημα της αναστολής, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου εφόσον αυτή η εκ του νόμου υποχρέωση απορρέει από την ως άνω δικαστική απόφαση ή από απόφαση περί αναστολής εκδοθείσα βάσει της εν λόγω δικαστικής αποφάσεως, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

Επί των δικαστικών εξόδων

60 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφαίνεται:

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου 2008/947/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αναγνώρισης δικαστικών αποφάσεων και αποφάσεων αναστολής εκτέλεσης της ποινής ή απόλυσης υπό όρους με σκοπό την εποπτεία των μέτρων αναστολής και των εναλλακτικών κυρώσεων, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο δ′, αυτής, έχει την έννοια ότι η αναγνώριση δικαστικής αποφάσεως με την οποία επιβλήθηκε στερητική της ελευθερίας ποινή, της οποίας η εκτέλεση αναστέλλεται υπό τη μόνη προϋπόθεση ότι ο καταδικασθείς θα τηρήσει την εκ του νόμου υποχρέωση να μην τελέσει νέα αξιόποινη πράξη κατά το διάστημα της αναστολής, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της εν λόγω αποφάσεως-πλαισίου εφόσον αυτή η εκ του νόμου υποχρέωση απορρέει από την ως άνω δικαστική απόφαση ή από απόφαση περί αναστολής εκδοθείσα βάσει της εν λόγω δικαστικής αποφάσεως, πράγμα το οποίο εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο να εξακριβώσει.

(υπογραφές)